

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Institutiones Qvintvplicis Theologiæ - Positivæ videlicet, Asceticæ,
Polemicæ, Speculativæ, & Moralis complectens, Unà cum Appendice
Methodum compendiarium reformationis Ecclesiasticæ à Concilio
Tridentino factæ continente

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1679

Cap. II. De Termino Viæ unitivæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48233](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48233)

summa Divinitatis. Hinc ad eandem imitationem Fratres suos serm. 3. in natal. Dom. adhortans, novum argumentum usurpat dicens: *Obsecro vos, dilectissimi, considerate diligentius, quantum fecerit DEVS pro vestra exhortatione & salute, ne infructuosus in vobis inveniatur sermo tam vivus & efficax, sermo fidelis, & omni acceptione dignus, sermo non tantum oris, quàm operis. Putatis, Fratres, parùm mihi molestum esse, si hoc ipsum verbum, quod nunc loquor ad vos, vacuum, & sine aliqua utilitate deperire in cordibus vestris nõsem? & quis sum ego, aut quis est sermo hic meus? si hunc tantillum vocis laborem inutilem esse doleret Homo pusillus, imò & nihil; quàm iustus indignabitur Dominus Maiestatis, si tantam eius operam nostrà aut duritià, aut negligentia contingat evacuari? avertat hoc à servulis suis, qui pro eorum salute induere dignatus est formam servi. Simus ergo ut Christus, inquit S. Gregorius Nazianz. Orat. 40. in Pasch. quoniam ipse quoque sicut nos; efficiamur Dei propter ipsum, quoniam ipse quoque propter nos Homo factus est. 3. Ut, sicut DEVS statim post creationem Mundi, examinavit opus suum, ita & Asceta frequenter se super Actiones suas reflectat, eumque in finem non tantum post ipsam actionem, sed etiam in quotidianis suis examibus & hebdomodariis, mensurisque recollectionibus inquiret, quantum ab Idea proposita recesserit, & quomodo errorem à se commissum emendare velit.*

CAPUT II.

DE TERMINO VIÆ UNITIVÆ.

I. **E**T si ex iis, quæ in prioribus §§. dicta sunt, satis colligi posset, quis sit terminus viæ unitivæ, scilicet quadruplex unio ibidem explicata. Ut tamen etiam hic terminus sub uno nomine compendiosius & clarius proponatur, placet & hoc subsidio Ascetice studiosum non defraudare.

II. Aio itaque, Terminum supremæ viæ unitivæ esse *perfectam amicitiam cum DEO*: cujus typus erat amicitia inter Jonatham & Davidem contracta, de quibus 1. Reg. 18. licitur, quòd Jonathas dilexit David quasi animam suam, quia anima illius erat agglutinata animæ David; hinc & excolliavit se Jonathas tunicâ suâ, quâ erat indutus, & dedit eam David,

David, & reliqua vestimenta sua usque ad gladium & armatum suum, & usque ad balneum. Et verò perfectionem, quæ lapsus est viæ unitivæ, in hac amicitia consistere, colligitur ex ipsa definitione Amicitia à D. Thoma 2.2. q. 23. 1. art. 2. ubi dicit eam esse amorem mutua benevolentia super qua communicatione fundatum; tum ex proprietatibus Amicitia; uti enim amici perpetuò de se cogitant, & simul desiderant: unum volunt, ac nolunt (nam eadem voluntate firma amicitia est, teste S. Hieronymo in ep. ad Deaconum omnia sibi mutuò communicant (nam juxta commune verbum, Amicorum omnia sunt communia) in mortem mutuò assimilare conantur (nam, teste eadem S. Hieronymo sup. Mich. Amicitia aut parem facit, aut invenit) in alium non se deserunt (nam, ut Cassander in epist. rectè advertebat: *Qui verè amicus est, omni tempore diligit; non eum totum separat, non labor laxat, thesaurus non superat, alienum non occupat*) ita hæc omnia in ipsa quoque caritatis perfectione suo modo reperiuntur, ut ex dictis patet, & christè S. Ambrosius l. 5. de offic. c. ult. sequentibus verbis firmat: *Quid est Amicus, nisi consors amoris, ad quem tuum adiungas atque applices: cui te tanquam alteri committas: à quo nihil timeas, nihil ipse commodi tui in bonum mittas: non enim vectigalis amicitia, non quaestus, quia non gratia queritur, sed gratia; nec licitatione pretiorum, sed voluntia.* Hinc & ipse Christus Apostolis ad perfectionem vocatis Joan. 15. dixit: *Vos Amici mei estis, si secum ego precipio vobis. Nam non dicam vos servos, quia scit, quid faciat Dominus eius. Vos autem dixi Amicos, quia omnia, quaecumque audivi à Patre meo, nota feci vobis.*

III. Ex quibus colligitur I. Illum tandem gratia amicitia cum DEO partes implevisse, qui ita erga se gerit, ut DEVS verè de eo, perinde ac de Davide dicitur sit illud Act. 13. *Inveni David virum secundum carnem, qui faciet omnes voluntates meas.* Unde & tripliciter fructum participare merebitur, quem DEVS Psal. 81. sic dicens: *Oleo sancto meo unxi eum* (id est, tali lætificatione plevi, quæ, sicut oleum omnibus aliis liquoribus superat, ita omnes alias læticias superat juxta illud S. Pauli Phil. 4. *Pax Dei, quæ exuperat omnem sensum &c.*) manus n

auxiliabitur ei (id est, non exigua gratia, quæ digiti tantum auxilio sit similis, sed copiosa, per potentem DEL manum significata; hinc perinde ut David 1. Reg. 18. in omnibus viis prudenter se geret, quia Dominus erit cum illo) & brachium meum confortabit eum: si enim præcepit DEVS per Salomonem Prov. 4. *Omni custodia serua cor tuum, quoniam ex ipso vita procedit*; quanto magis ipse custodiet virum secundum cor suum, ex quo vita spiritualis, scilicet amor perfectus procedit.

IV. Colligitur 2. Hanc solam amicitiam esse veram amicitiam, atque adeo præ aliis quærendam, uti præclare S. Augustinus l. 5. hom. 38. indicavit dicens: *Nihil delectabilius DEO; nam in Homine sunt, qua te offendunt, toleras tamen propter amicitiam. DE amicitia, quibus rebus debet cogi, ut dissolvatur a te, non invenies.* Unde merito exclamat S. Gregorius apud Engelgr. embl. 13. *O mira divina bonitatis dignatio! Servi digni non sumus, & amici vocamur: quanta dignitas est hominum esse amicos DE I!* Itaque audiat Asceta Thomam Kemp. l. 2. c. 8. monentem: *Sine amico non potes bene vivere, & si IESVS non fuerit tibi præ omnibus Amicus, eris nimis tristis, & solatus.* Alloquatur ergo animam suam illis S. Augustini verbis c. 24. manual. *O anima mea, dilige eum, à quo tantum dilecta es. Elige illum amicum tuum præ omnibus amicis tuis, qui, cum omnia subtracta fuerint, solus tibi fidem servabit.*

V. Colligitur 3. Quibus mediis hæc amicitia conservanda sit, illis nempe, quæ pius Asceta l. 2. c. 8. indicavit his verbis: *Magna ars est, scire cum IESV conversari: & scire IESVM tenere magna Prudentia: Esto humilis & pacificus, & eris tecum IESVS. Sis devotus & quietus, & manebit tecum IESVS. Potes eum fugare IESVM, & gratiam eius perdere, si volueris ad exteriora declinare. Et si illum effugeris, & perdidideris, ad quem fugies? & quem tunc quæres Amicum? Nonne hoc est magnum damnum, quam si totum perderes Mundum? quid potest tibi Mundus conferre sine IESV?*

✠ : (o) : ✠

CAPUT